

"אל התור"

על ירושלים ידו גורל" ועפ"י הכתוב "לפתח חטאת רובץ" נגדי, "פתחה דקרתא" דירושלים כי כל שאייפתו של כח הטומאה הוא להתחזק במרכזי הקדושה ועל זאת נאמר יגער ה' בר השטן הבוחר בירושלים, لكن כאן פה עיה"ק ירושלים ת"ו כאן הוא המקום והmercoci, כאן הוא לנו הכה העליון להשיב מלחמה שערה ננד שרו של עשו ומלחמתו לעקב את האמת.

תקון חטא המרגלים ע"י בניית ירושלים

חטא המרגלים במדבר בימי משה אחד החטאיהם הכלליים הנדרולים הרוכז על עם ישראל בכל הדורות עד היום, על פי מדרש רבותינו גנורא בכיה לדורות בנגלי חטא המרגלים, בכיה על חרבן ביהם"ק, חרבן ירושלים ושמחת הארץ, במדה מרובה סבלו וסובליהם ישראל בכל הדורות סכלות ותלאות הנגדות המרה בנגלי המרגלים חלק גדול של עונש החטא זהה הוטל בעצם ימי המשעה של החטא בדור המדבר, מכובאר בתורה אך שרירות העונש נתולקה לחקלים שהותלו על כל הדורות ר"ל. תקון רב לחטא המרגלים יכול לבוא ע"י גאות ירושלים ובניהו וע"י הפעולות לקיבוץ גלויות, לפי הכלל הידוע כי זה לעומת זה עשה אלוקים ומדה כנגד מדה היא הן לוחב והן לוכות, תקן במה שפוגמת, לתקן כל דבר לפי המקום לפי הזמן לפי המעשה ולפי הפרוטם, והנה חטא המרגלים שהביא בכיה לדורות בדרשת רבותינו על הפסוק "ויבכו העם בליל ההוא" אותו לילה היה ליל תשעה באב, שבו נחרב בית המקדש, נמצא שתקון חטא המרגלים ציריך להיות ע"י בניית בית המקדש, ולפני בניית בית המקדש ציריך להיות בניית ירושלים מכובאר עפ"י רביינו לפ" הפסוק "ירושלים תבנה והיכל הוסד" שנאמר על אתחלה דגנולה האחורה כמו בימי כורש.

ובעה"ר, רכיבים הם החוטאים הטע נדול של וימאסו בארץ המדה, גם רבים מתופשי התורה לא יידעו ולא יבינו שנתפשו בחטא המרגלים, נסחפו בקילפת חטא המרגלים בכל מיני סכבות כוזבות ותואנות שוא ומדוחיות, גם מכיסים את סכבותיהם בדעת המופרכת שאין מצוץ ישב ארץ ישראל נוהגת בזמן הזה, דעה זו שכבר הופרכה עפ"י גאנוני עולם הראשונים ואחרוניהם, המרגלים האלה רוצחים להיות יותר נדולים מרבותינו תנאים ואמראים שקבעו שישיכת ארץ ישראל שcolaה ננד כל המזומות שבתוריה, ורביינו הרטב"ז ויע"א שקבע את מצוץ ישוב אר"י במצוץ עשה שבתורה וירושם אותה וישבתם בה, ורביינו בעל התוספות יו"ט שלפנינו הנואלה תהיה אתחלה כמו כורש בימי בית שני וכן רביינו

השל"ה הקדוש (בשער האותיות) המבкар את גודל מצות ישוב אר"י בכל עת ונכל זמן לו פסקה הקדושה של מצוה אף לרגע אחד ומוי גדול לנו בכל הדורות האחרונים כרבינו הגר"א קדוש ישראל אשר בדברים חוצבים להבות אש האיז בתלמידיו לעלות לארא"י ולעוסק בקיוב גלוות והרבה לו זו את תלמידיו להחיש את קץ המגנלה לקרב קץ הנואלה ע"י ישוב אר"י, כמעט בכל יום דבר אליו רביינו רביינו ברתת והתרגשות כי "בציוון ובירושלים תהיה פלייתה", ולא לאחר את המועד. מי ימללומי יתאר את גודל דאגתו של רביינו בדברו אליו הנדרולים כאלה וכolumbia ברוח קדשו ובדמותו בעיניו, גם הסביר לנו כמה פעמים שדעתו של رب יהודה (כתובות דף ק"י) שאמר העולה מבבל לארא"י עובר בעשה, גם לדעתו של ר' יהודה הרוי אמר רק מבבל ולא משאר הארץ וגם על עלייה מבבל דעתו של ר' יהודה היא דעת יהוד מופרכת מעיקרה במגרא שם ובמפרשים, זאת ועוד, ר' יהודה מסתמך על הפסוק בכליה יוכאו ושם יהיו "עד יום פקדי" (ירמיה כ"ז) מה פירוש יום פקדי? הנה עלייה עזרא ונחמה היהת מגלות בכל וכל פקודה ממשמים צריכה להיות תחילה פקודה באיתערותה דלהתא וכמו שרבינו אומר בכמה מקומות שהפקודה בעקבות משיחא תהיה כמו כורש בימי בית שני הכא מסטרוא דשMAILA במדת הדין היינו איתערותא דלהתא.

מה גודל הוא הכאב של העובדא שירותים מאחבי" ובנייהם גם מעשורי עם שכמדינות רומייא אשר התקוננו בטהלהבות לנסוע לארא"י במצוות רביינו הגר"א זונתקררו דוקא ע"י כמה מתופשי התורה אשר לא ידעו ולא יכינו זאת מה שכח רביינו: כי ב��וץ גלויות יגבר הפטרא אחרא ר"ל וזה מה שנאמר במדרשCSI ישראלי יוצאים מן הנගות עטלק מודמן להם בדרך. וזה מה הטומאה אשר ע"ז נאמר, "אשר קרד בדרכ" מה חזק כוחו כה השטן שהכנים דעה כובכת גם בתופשי התורה לעכב את הנואלה הרוי המרגלים היו גודלי ישראל והשטן השיאם ר"ל. ועוד לזאת, בין המיעכבים שבגולה יש גם כאלה המפערעים לשלהח תמיכה לחיזוק היישוב בארא"י. שומעים אנו מפי השדרים (המשולחים) שלנו, כמה מעשים נוראים מעין אלה, לדוגמא אחד מהם: ביום היאציט יומם השנה של רביינו הגר"א זצ"ל דרש אחד משדרינו בכיתת הכנסת בעיר ... بعد חיזוק היישוב בארא"י, אחוריו עליה הבטחה גבאי הקהילה ואמר עסק חדש יצרו נבאי הכלול בירושלים, איןם מסתפים בבקשת נדבות بعد לחם לעניינים אלא גם נדבות לבניין ירושלים לknoot שדות וכו' וכו' להרחבת היישוב, ועוד חלומות כאלה אם היא עת רצון טלפנוי'.